"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ବିକର୍ମ କରିବା ବନ୍ଦ କର କାରଣ ଏବେ ତୁମକୁ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ସମ୍ବତର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନକୁ କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉତ୍ତର:- ଯେପରି ବାବା ନିଜେ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜେ ଯାହା ସବୁ ପଢୁଛ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତୁମକୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟତା ରୂପୀ ନଉକାରେ ବସିଛ । ତୁମର ନାଆ ଟଳମଳ ହେବ କିନ୍ତୁ ବୁଡିବ ନାହିଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାନୀ ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହା ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ ନା । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ଅଥବା ପାଠପଢା । ଏହି ଜ୍ଞାନ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି ? ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ରୁହାନୀ ବାବା ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସିଏ ଆମର ପିତା ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ପାଠ ପଢାଉଥିବାରୁ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛୁ ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ମୂଳ ବା ମୁଖ୍ୟ ତ' ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ନା । ବାବା ଆମକୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଉଛନ୍ତି । କାହା ଦ୍ୱାରା ତ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ନା । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଭଗବାନ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦି-ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ହେଉଛି କଳିଯୁଗ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସ୍ୱର୍ଗରେ କେବଳ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ହିଁ ରହିବେ । ବାକି ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନଥିଲା । ଏହି କଥା ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି, ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ବାବା ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଲା ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ଏହା ତ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । କାହାର ସ୍ଥାପନା ? ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ହିଁ ହେବ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ତ ସ୍ଥାପନା ହେବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦୈବୀଗୁଣଧାରୀ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ରହିବେ । ତେଣୁ ଏବେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ତ' କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଆମେ କହୁଥିଲୁ ଯେ ଆପଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ, ଆମେ ବିକାରୀ ଅଟୁ । ତେବେ ଆମେ ନିଜକୁ ବିକାରୀ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲୁ କାହିଁକି ନା ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ଜୀବନ ଥିଲା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କାମ-କ୍ରୋଧ ଆଦି ବିକାର ଅଛି ତେବେ ଏହାକୁ ଦୈବୀଗୁଣ ବୋଲି କହିବା ନାହିଁ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା, କ୍ରୋଧ କରିବା ଏହା ଆସୁରୀଗୁଣ ଅଟେ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଖରେ କ'ଣ ଲୋଭ ରହିବ କି ? ସେଠାରେ ତ ୫ ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣର ଦୁନିଆ । ରାବଣର ଜନ୍ମ ତ୍ରେତା ଏବଂ ଦ୍ୱାପରର ସଙ୍ଗମରେ ହେଉଛି । ଯେପରି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସଙ୍ଗମ ହେଉଛି ନା, ସେହିପରି ତାହା ମଧ୍ୟ ସଙ୍ଗମ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଓ ରୋଗ ଆଦି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ରାବଣକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ବାମ ମାର୍ଗରେ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ଯେପରି କର୍ମ କରିଥାଏ ସେହିପରି ଫଳ ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବେ କୌଣସି ବିକର୍ମ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଗୋଟିଏ ହେଲା ରାଜା ବିକର୍ମାଜିତ, ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ରାଜା ବିକର୍ମ । ଏହା ହେଲା ବିକର୍ମ ସଂବତ ଅର୍ଥାତ୍ ରାବଣ ବିକାରୀ ସଂବତ୍, ଏକଥା କେହି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ନା କଳ୍ପର ଆୟୁ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣାଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ହୋଇଥାନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ରାଜା ବିକର୍ମଙ୍କର ଏବଂ ୨୫୦୦ବର୍ଷ ରାଜା ବିକର୍ମାଜିତଙ୍କର ଅଟେ । ଅଧା ହେଉଛି ବିକର୍ମଙ୍କର । ଯଦିଓ ଲୋକେ ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ବି ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେ କହୁଛ ବିକର୍ମାଜିତର ସଂବତ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୁଣି ୨୫୦୦ବର୍ଷ ପରେ ବିକର୍ମ ସଂବତ୍ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ଏବେ ବିକର୍ମ ସଂବତ ପୂରା ହେବ ପୁଣି ତୁମେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେବ, ତୁମେ ଯେବେ ବିକର୍ମାଜୀତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ସଂବତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏସବୁ କଥା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କାହିଁକି ବସାଇଛ ? ଆରେ ତୁମେ ଏହାଙ୍କ ପଛରେ କାହିଁକି ପଡିଛ

। ଆମର ଶିକ୍ଷାଦାତା ଇଏ ନୁହଁନ୍ତି । ଆମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଉଛୁ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଶିକ୍ଷାଦାତା ତ' ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ବିଚିତ୍ର, ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ନିରାକାର ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ସବୁ ନିରାକାର ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ରହିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଏଠାକୁ ଆସି ସାକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଇଥାନ୍ତି, ସିଏ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କ ଅର୍ଥେ ପରମ ଅକ୍ଷର କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଏହା ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ ନା । ସ୍କୁଲର ପିଲାମାନେ ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଯେବେ ପଦବୀ ପାଇ, ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ପୁଣି ପାଠପଢା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାରିଷ୍ଟର ହେବା ପରେ ପୁଣି କ'ଣ ପାଠପଢିବେ କି! ନାଁ, ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଦେବତା ହୋଇଗଲେ ତୁମକୁ ଆଉ ଏ ପାଠପଢାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିବ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ଚାଲିଥାଏ । ଏକଥା କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଖିଆଲ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡବ, ଯଦି ନ ପଢାଇବ ତେବେ ତୁମେ ଶିକ୍ଷକ କିପରି ହେବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଶିକ୍ଷକ ଅଟ । ତୁମେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଶିକ୍ଷକ ଦରକାର ? ଯେପରି ବାବା, ଶିକ୍ଷକ ଓ ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଅଟ । ସତଗୁରୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ସେମାନେ କୌଣସି ସତଗୁରୁ ନୁହଁନ୍ତି । ସେମାନେ ଗୁରୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟ । ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏସବୁ ମିଥ୍ୟା ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ । ସତ୍ୟରାଷ୍ଟ୍ର ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ସାଇଁବାବା । ଯେବେ ସତ୍ୟ ପିତା ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ବହୁତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ନକଲି ବାବା ମଧ୍ୟ ବାହାରୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା - ନାଆ ହଲିବ, ତୋଫାନ ଆସିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଡିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି, ମାୟାର ତୁଫାନ ଆସିବ । ସେଥିପ୍ରତି ଭୟ କରିବାର ନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତୁମକୁ ଏଭଳି କେବେ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମାୟାର ତୁଫାନ ବହୁତ ଆସିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ, ଜୀବନ ରୁପୀ ଡଙ୍ଗାକୁ କେଉଁ ପାରକୁ ନେଇଯିବେ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଭକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସଦଗତି ମିଳିନଥାଏ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ଅଧୋଗତି ହୋଇଥାଏ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ଆସି ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଭକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କରିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା ଭକ୍ତିର ଫଳ ଭଗବାନ ଆସି କ'ଣ ଦେଉଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଦଗତି ଦେବେ । ଏକଥା କହୁଛନ୍ତି ସତ କିନ୍ତୁ କେବେ ଏବଂ କିପରି ଦେବେ - ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ କାହାକୁ ପଚାରିଲେ କହିବେ ଏହାତ ଅନାଦି କାଳରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ରାବଣକୁ କେବେଠାରୁ ଜଳାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲ ? କହିବେ ପରମ୍ପରାରୁ । ତୁମେ ବୁଝାଇଲେ କହୁଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର ଜ୍ଞାନତ ନୂଆ ଅଟେ । ଯିଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ଯଦି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ନେଇ ମନରେ ସଂଶୟ ଆସୁଛି ତେବେ ତାଙ୍କ କଥା ଛାଡିଦିଅ । ଶିବବାବାଙ୍କର ତ' ଜନ୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବତରଣ ହେଉଛି ନା, ଯାହାକୁ ଶିବରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୋର ଜନ୍ମ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତିକୃତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭଳି ମୁଁ ଜନ୍ମ ନେଉନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇ ଶରୀରଧାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ତ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରୁନାହିଁ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା, ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପମା ନିରାକାରଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ନିରାକାର ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇ, ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏହି ରାବଣର ରାଜ୍ୟରେ ଅଭିନୟ କରି କରି ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରିଥାଏ, ଏହି ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରୁ ହଜିଯାଇଛି । ଏହା ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଟେ ନା । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରାଇବି ଅଥବା ନ କରାଇବି । ନିରାକାର ଦୁନିଆରେ ତ ଶରୀର ରହିତ ହୋଇ ବସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ନିଜର ଘରକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଗଲଣି । ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମାର ଘରକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି ଭାବି ନେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି ନା । କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । ଯଦି କହିବେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମରେ ନିବାସ କରିବୁ ତେବେ ଈଶ୍ୱର ଅଲଗା ହୋଇଯିବେ । ଏମାନେ ତ ବ୍ରହ୍ମକୁ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଛି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବାବା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ କହୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ତ ମନେପକାଇବା ଦରକାର ନା କାହିଁକି ନା ସିଏ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ତୁମେ ଏବେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେଉଛ । କନିଷ୍ଟ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥା'ନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ କେତେ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହା ତ ବହୁତ ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ବିରାଟ ରୂପ କଥା ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ବିରାଟ ଚକ୍ର ରହିଛି ନା । ସେମାନେ କେବଳ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ... । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆଦିଙ୍କର ଚିତ୍ରିତ ରହିଛି ନା । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଯାହା କିଛି କରି ଆସିଛ ତାହା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅସତ୍ୟର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି କାହିଁକି ନା ଏହା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ, ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ଅଛନ୍ତି । ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଅସତ୍ୟ, ରାମଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ହେଲା କଳିଯୁଗ, ତାହା ସତ୍ୟଯୁଗ । ଏହା ତ ବୁଦ୍ଧିର କଥା ଅଟେ ନା । ବାବା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଧରିବାର ଦେଖିଛ କି! ବାବା ନିଜର ଏବଂ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଶାସ୍ତ୍ର ରହିଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁଖଦାତା ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପିତା ଅଟନ୍ତି,

ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ବେହଦର ବାବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବେହଦର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲ । ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛ । ବାବାଙ୍କୁ ରାମ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି, ସେ ରାମ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି ସୀତା ଚୋରି ହୋଇଗଲା । ସିଏ କ'ଣ ସତଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି କି, ତାହା ତ ରାମରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ସିଏ ମହାରାଜା ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ । ବାବା ମହାରାଜା ଏବଂ ରାଜାର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ସିଏ ୧୬ କଳା, ଇଏ ୧୪ କଳା ଅଟନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା, ମହାରାଜା ଅଛନ୍ତି । ସିଏ ବହୁତ ସାହୁକାର, ଇଏ କମ୍ ସାହୁକାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ସାହୁକାରମାନଙ୍କୁ ମହାରାଜାର ପଦ ମିଳିଥାଏ । କମ୍ ସାହୁକାରମାନଙ୍କୁ ରାଜା ପଦ ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ତ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏହାଙ୍କର ପିତା ମାତା କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଜାମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଅନ୍ନଦାତା ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ଏବେ ତ' ତାହା ବି ନାହିଁ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦେଖ କ'ଣ ହେଲାଣି ! କେତେ ଲଢେଇ ଝଗଡା ଆଦି ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ରଚୟିତା ବାବା ଅଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କର ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କାହାଣୀ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଅଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ରାଜ୍ୟ କରିବ ପୁଣି ପରେ ଏହାର କାହାଣୀ ତିଆରି ହେବ । ଚିତ୍ର ତ ରହୁଛି ନା । କାହାକୁ ପଚାର ଇଏ କେବେଠାରୁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ? ତେବେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେବେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗଧାରୀ, ତୁମେ ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମବାସୀ ଅଟ । ପୁଣି ତୁମକୁ ଅପବିତ୍ର ଆଶ୍ରମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସ୍ୱର୍ଗର ସୁଖକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ବାଲା କେବେ ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଗରୁ ତ ଏମାନେ ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶକ୍ତି ଥିଲା ତେଣୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୋଜନ ପଠାଉଥିଲେ । ଏବେ ସେହି ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେପରି ତୁମ ପାଖରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁ । ତୁମେ ତ ସେହି ଆତ୍ମା ଅଟ ନା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ସେହି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଅସଲରେ ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଯେଉଁ ଧର୍ମ ଥିଲା ତାହା ଏବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଅଧର୍ମୀ ହୋଇଗଲେଣି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସି ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା, ଅଧର୍ମର ବିନାଶ କରୁଛି । ଅଧର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମମାର୍ଗକୁ ଆଣୁଛି । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ରହିଯାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତଥାପି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଯେବେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ସୁଖୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ପୂର୍ବ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେବା ପାଇଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେହେତୁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟପିତା ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସତ୍ୟ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ମାୟାର ଝଡ-ଝଞ୍ଜାକୁ ଭୟ କରିବାର ନାହିଁ । ସଦାସର୍ବଦା ଏହି କଥା ମନେ ରହିଥାଉ ଯେ ସତ୍ୟର ନାଆ ଟଳମଳ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ବୁଡିବ ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତଗୁରୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ସତଗୁରୁ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ନଉକାକୁ ପାରି କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସମୟ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କରି ଖୁସି ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ଭରପୁର ହେଉଥିବା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଭକ୍ତମାନେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ବିଶେଷତାର ସ୍ମରଣ କରି ଅଲୌକିକ ଅନୁଭବରେ ହଜିଯାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ନିଜର ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ କେତେ କେତେ ଅନୁଭବ କରି ନଥିବ! ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ଯେଉଁଭଳି ସମୟ, ଯେଉଁଭଳି କର୍ମ ସେହିଭଳି ସ୍ୱରୂପର ସ୍ମୃତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଅନୁଭବ କର ତେବେ ବହୁତ ବିଚିତ୍ର ଖୁସି, ବିଚିତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତିର ଭଣ୍ଡାର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଅନ୍ତରରୁ ଅନବରତ ଏହି ଗୀତ ବାହାରିବ - ଯାହା ପାଇବାର ଥିଲା ତାହା ପାଇଗଲି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ନେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କେବଳ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର କର୍ମ ରୂପକ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****